

Змейна

Картина II

(Въ сарайтъ на змея)

(Гуга замислена на прозореца гледа и въздиша. Когато змеятъ влиза, тя не се мръдва).

Змеятъ. (Като я изгледва и се подсмива). Не влѣзохъ на прѣсти, за да не ме чуешъ!

Гуга. Ше трѣгвашъ ли?

Змеятъ. Всичко е готово. Но преди да трѣгна, искамъ съ тебе да се видя. Да ми се засмѣешъ.

(Гуга го гледа безъ да измѣни лице).

Змеятъ. (Като се приближава, милва я по гушата). Хе-хе-хе-е-е! Разбирамъ те: тѣжно ти е, че на война отивамъ и все злото мислишъ...

(Гуга само го погледва).

Змеятъ. (Тупа я по рамото). Не грижи се! За мене войната е развлѣчение. Следъ нѣкой день ще се върна съ лаври окиченъ. На която страна се намѣся — победата тамъ е!

Гуга. (Закачливо). Само дано не доведешъ пакъ нѣкоя хубостница, а пѣкъ азъ да ѝ бжда ратакия.

Змеятъ. (Като я погалва). Това ли измѣчва моята царица!

Гуга. Познавамъ те. Харемтъ, що имашъ — тѣй си го направилъ. На всѣкжде, дето ти е стѣпалъ крака, щомъ ти се мѣрне по-хубаво момиче — открадвашъ го... и после...

Змеятъ. Тебе не откраднахъ. Ти сама ми пристана... (Замисленъ) Каква хубава нощъ бѣше! Както летѣхъ, чувамъ те че пѣешъ: мене ме мамо змей люби — змей люби, змей ще ме вземе (погалва я). Надничамъ презъ цѣфналата вишня на чардака и... право ти казвамъ: щѣхъ да падна на земята... Таквазъ хубостъ азъ не бѣхъ срѣщалъ:... А ти пѣешъ, че сърдце кѣсашъ!

Гуга. Тѣй ти се е сторило.

Змеятъ. А защо щомъ дойдохъ при тебе — ти овисна на врата ми. И прошепна: води ме дето щѣшъ...

Гуга. Защото бѣхъ глупава. И не те познавахъ. А пѣсенята тѣй много ми се харесваше. Азъ мислѣхъ...